

La carretera que uneix els departaments de Potosí i Oruro es mantenia tancada la setmana passada, com a conseqüència de la protesta contra el govern bolivià.

Rebel·lió social a Bolívia

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

El govern bolivià, que presideix Evo Morales, s'enfronta des de fa tres setmanes a una vaga que manté aïllada la ciutat de Potosí, al sud del país, principal destinació turística de Bolívia. Tot i que aquesta regió minera és un poderós bastió electoral del líder indígena, la població ha declarat la guerra al govern per tota una sèrie d'antigues demandes insatisfetes. La principal és la reivindicació de la propietat d'un turó que actualment pertany al veí departament d'Oruro, que és ric en minerals. Els manifestants també exigeixen la reobertura d'una fàbrica de ciment i millores en l'aeroport local. La protesta ha tingut molt seguiment a Potosí, ciutat situada a l'altiplà bolivià, a 420 quilòmetres de la capital, La Paz. Talls de carreteres i una vaga general indefinida han provocat el desproveïment a la ciutat, mentre dese-

nes de turistes, en la seva majoria europeus, han quedat atrapats enmig de les protestes, entre ells un grup de catalans. "No hi ha gairebé res per comprar, ja que no arriben productes per culpa del bloqueig", es queixava en una emissora local el governador Félix Gonzáles, líder d'un partit veïnal oposat al govern. Fins i tot, els jugadors del club Real Potosí, equip que juga a la lliga de futbol professional, van sortir al carrer a protestar contra el govern. Per acabar-ho d'adobar, el dimarts de la setmana passada, un centenar de presos de la presó local es van adherir a la protesta, tot iniciant una vaga de fam. El govern de Morales, un líder indígena format en la lluita dels camperols de coca de la regió del Chapare, s'ha mostrat intransigent amb els manifestants. De moment, han posat com a condició per a negociar que la taula de diàleg s'estableixi fora

de Potosí, cosa que els vauistes han rebutjat de ple. El ministre d'Autonomies, Carlos Romero, va acusar els manifestants de mantenir una posició radical en el conflicte. Els dirigents de Potosí, al seu torn, han denunciat que el govern de La Paz ha mantingut una actitud de supèrbia davant les peticions del departament. El govern bolivià, en qualsevol cas, ha assegurat que no dialogarà sota pressió, a l'hora que ha optat, de moment, per no usar la força per acabar amb el bloqueig, conscient que intentar obrir les carreteres tallades podria derivar en un esclat de violència social descontrolat. "Si ens sotmetem a la pressió social —va dir el ministre Romero— ja no farem gestió pública, estarem permanentment atenent conflictes perquè tots creuran que la forma de relacionar-se amb el govern és plan-tejar una mobilització".

EL TEMPS

La UNIFIL vetlla per la pau al Líban.

AMMAN ■ Carla Fibla

Tambors de guerra. Molts experts en estratègia militar i analistes polítics amb gran experiència a la regió, com el periodista Robert Fisk, han assenyalat els darrers dies que podar un arbre pot convertir-se en un motiu suficient perquè torni a esclatar un altre conflicte armat a la frontera entre Israel i el Líban, dos eternals rivals. La força de l'ONU, la UNIFIL, encarregada de vetllar per la pau al sud del Líban, acordada l'estiu del 2006, va confirmar poques hores després d'aquest greu incident, ocorregut fa dues setmanes –en el qual van morir dos soldats i un periodista libanès i un oficial d'alt rang israelià– que els militars israelians van ser atacats quan realitzaven una maniobra rutinària dins del seu territori, molt a prop de l'anomenada Línia Blava, la zona de seguretat que ambdues parts s'han compromès a respectar. Cinc dies després, l'exèrcit d'Israel va disparar contra un vaixell de pesca libanès que suposadament havia traspassat la frontera marítima.

Aquesta vegada no hi hagué víctimes, però l'incident ha obligat a reconèixer que existeix una situació de tensió, que pot provocar que la guerra torni a esclatar a qualsevol moment. Per això, la UNIFIL es va afanyar a intervenir, amb l'objectiu que els comandaments dels exèrcits libanès i israelià aclarissin què havia succeït. Alhora, la pressió que viu la població a totes dues bandes de la frontera els ha obligat a estar preparats, ja que la “normalitat” quotidiana pot acabar-se en qualsevol moment. En l'àmbit polític, els desafiaments, tant d'Israel, que assegura que arrasarà el Líban si hi ha una altra guerra, com del moviment Hezbol·lah, que ha confirmat que té míssils capaços d'arribar a Tel Aviv, segueixen alimentant la possibilitat d'un nou enfrontament, tal com adverteixen els experts de l'International Crisis Group; una possibilitat que de moment no arriba perquè tots dos bàndols són conscients de les greus conseqüències locals i regionals que això comportaria. A més, hi ha també la possibilitat que el temut braç armat

de Hezbol·lah col·labori a partir d'ara amb l'exèrcit libanès, poc nombrós i mal preparat, tot i el desig del president del país, Michel Suleiman, de reforçar-lo. En qualsevol cas, una de les primeres repercussions dels darrers incidents ha sigut la cancel·lació per part dels Estats Units d'un programa d'ajut militar al Líban, per valor de cent milions de dòlars. Val a dir que l'Iran, aliat de Hezbol·lah, s'ha afanyat a fer una oferta per contrarestar aquesta pèrdua.

ROMA ■ Míriam Díez

Fini escalfa motors. Futur i Llibertat per Itàlia, el nou partit fundat per Gianfranco Fini després de desafiar l'invencible Silvio Berlusconi, ja està escalfant motors. Fini, que ha aguantat setze anys al costat del número 1, s'ha afartat de les picaresques legislatives que proposa Il Cavaliere i de les aliances cada cop més fortes amb la Lega Nord de Bossi. Fini i els seus no malden per les eleccions anticipades, sinó per poder “fer política” i aconseguir la sempre posposada reforma electoral.

LES INUNDACIONS AFECTARAN SERIOSAMENT L'ECONOMIA DEL PAKISTAN

Les inundacions que han assolat el Pakistan han destruït gairebé la totalitat de les collites, sobretot a la vall del riu Indus, cosa que provocarà, segons les autoritats del país, un fort daltabaix en l'economia. Es calcula que més de 1.600 persones han mort com a conseqüència dels aiguats que han caigut en aquesta zona durant les darreres tres set-

manes. Es tracta de les pitjors inundacions en la història d'aquest país, amb uns catorze milions de persones afectades, que en la seva majoria han perdut o han hagut d'abandonar les seves cases. A la imatge, un home observa unes cases destruïdes per l'aigua, a Nowshera, a la província pakistanesa de Khyber-Pakhtunkhwa, el passat 10 d'agost.

Fini és un home lent i pacient, i la seva dèria ara no són les eleccions, sinó guanyar adeptes i consolidar els seus partidaris després de la ruptura amb Berlusconi, que l'ha expulsat del partit que havien creat junts, el Poble de la Llibertat. El 14 o el 21 de novembre, o ja el març del 2011, serien les dates per a unes eleccions, que, ara per ara, afavoririen Berlusconi. Els trenta-tres diputats que han marxat amb Fini, i els deu senadors són un coixí prou còmode, però, per a l'impertorbable exlíder d'Aliança Nacional. Berlusconi ja ha vaticinat que d'aquests trenta-tres diputats, deu tornaran aviat a la seva falda. La contraproposta berlusconiana a la crisi que s'ha obert amb l'expulsió de Fini consta de cinc punts: reforma fiscal, justícia, federalisme, ajuts al sud i immigració. Seria l'oferta per

a setembre de cara als "finians" per evitar un trencament total, tot i que el bipolarisme famós propugnat com la "solució italiana" s'ha diluït. Des del seu nord privilegiat, Umberto Bossi, sempre convençut que Itàlia el vota a ell i a Berlusconi i a ningú més, ha definit la situació actual com un "pantà" i demana "anar de seguida a votar". Mentrestant, Fini és atacat per l'imperi mediàtic berlusconiana, però no sembla gaire preocupat. El president Francesco Cossiga va dir en una ocasió que Fini "és el millor, du endavant el seu joc polític amb bona lucidesa". Però advertia que li mancava cos doctrinal i es preguntava, irònicament, si el president de la Cambra "deu llegir algun llibre" ja que "ho barreja una mica tot, el conservadorisme i el liberalisme". Berlusconi l'ha comparat

Gianfranco Fini ha desafiat Berlusconi.

amb la seva exdona: "M'he tret un pes de sobre, com amb Veronica", ha assegurat. Per la seva banda, Fini ha rematat l'estil de governar de Berlusconi adduint que s'equivoca governant amb "lògica empresarial". Amb el parèntesi de l'agost, un "pedaç" entre ambdós no és improbable, tot i que, per ara, les seves siguin posicions irreconciliables.